

کاشف

کلیدواژه: قرآن، حدیث.

پرسش: صفت کاشف **خداوند** در لغت و **قرآن** و **حدیث** به چه معناست؟

فهرست مندرجات

- ۱ - واژه‌شناسی کاشف
- ۲ - کاشف در قرآن و حدیث
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

واژه‌شناسی کاشف

صفت «کاشف» (کنار زنده/ از میان برنده/ برطرف کننده/ باز دارنده)، **اسم فاعل** از ماده «کشف» است که بر جدا کردن و برگردن چیزی از چیزی دلالت دارد؛ مانند برگردن لباس از بدن.
فراهیدی گفته است: کشف، یعنی برداشتن یک چیز از [روی] چیزی که آن را پنهان می‌کند و می‌پوشاند؛ مانند برداشتن پوشش از یک چیز.

کاشف در قرآن و حدیث

برگرفته‌های ماده «کشف»، هفده بار در **قرآن کریم** به **خدا** نسبت داده شده‌اند. و صفت «کاشف»، دو بار به این صورت آمده است: «وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ يَضْرِبْ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ؛ ^[۱] **انعام/سوره ۶، آیه ۱۷.** ^[۲] **یونس/سوره ۱۰، آیه ۱۰۷.** و اگر خدا به تو گزندی رساند، جز او آن را هیچ از میان برنده‌ای نیست» و یک بار با تعبیر: «إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ؛ ما از میان برنده **عذاب** هستیم». در **آیات** و **احادیث**، کاشف بودن خدا، به اموری مانند گزند، **درد** و غم و اندوه و بلا و عذاب رسوایی و پرده غفلت و به طور کلی، هر چیزی که بدی به آن اطلاق شود، تعلق گرفته است.

پانویس

۱. [↑] **انعام/سوره ۶، آیه ۱۷.**
۲. [↑] **یونس/سوره ۱۰، آیه ۱۰۷.**

منبع

حدیث‌نت، برگرفته از مقاله «کاشف» تاریخ بازبینی ۱۷/۱۲/۱۳۹۶.